

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. marts 2020 blev i sag nr. 93787:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 23/5 2019 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Skadelidte, der er ..., skulle den 7. januar 2015 flytte en gastrobakke (egenvægt ca. 2,5 kg.) med sovsefond (der senere er målt til at veje ca. 18-19 liter.) i alt ca. 20,5 kg. - fra komfur til ovn. Under denne manøvre skulpede der fond ud over gastrobakken og ned på gulvet, og da fonden var på kogepunktet, forsøgte skadelidte at undgå skoldning ved at holde gastrobakken ud fra kroppen i strakt arm. Da gulvet nu var glat på grund af den spildte fond, var skadelidte ved at miste balancen, og da han stod skævt ud fra ovnen (der er i 90 cm. højde), opstod der et skævt vrid i ryggen, og der opstod med det samme smerter i lænden med udstråling til baller og ben, hvilke smerter efterfølgende har taget til.

Skadelidte har ikke tidligere haft problemer med ryggen, hvilket bekræftes af erklæring af 4. februar 2019 egen læge.

Skadelidt kontaktede kiropraktor den 17. februar 2015 og oplyste, at smerterne havde taget til siden ulykken den 7. januar 2015.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At Selskabet anerkender hændelsen den 7. Januar 2015 som en ulykke - en pludselig hændelse, der forårsager personskade."

Selskabet har i brev af 18/6 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Indledning

Kunden har til sin ulykkesforsikring anmeldt, at han har pådraget sig en diskusprolaps i forbindelse med, at han forløfter sig på en gryde med 5-10 liter.

Fremstilling

Kunden anmelder den 16. juni 2017 telefonisk, at han den 6. februar 2015 er kommet til skade med ryggen. Vi sender et samtykke til indhentning af relevante lægelige oplysninger for den pågældende periode.

Den 23. august 2018 rykker kunden, og vi meddeler ham, at han ikke har returneret det fremsendte samtykke. Vi sender et nyt, som vi modtager retur samme dag. Efterfølgende skriver vi til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) for at få det lægelige fra Arbejdsskadesagen. Samtidig henter vi oplysninger fra kundens kiropraktor.

Af de indhentede lægelige oplysninger ses der hverken dokumentation for, at skaden er sket på den angivne dato eller som oplyst af kunden. Desuden viser MR-scanning, at der alene er tale om degenerative forandringer og ingen ny strukturel skade i lænderyggen. På den baggrund afviser vi, at der er tale om en dækningsberettiget skade.

Herefter kommer der advokat på sagen. Denne bibringer ikke nyt til sagen, hvorfor vi fastholder. Efterfølgende indbringes sagen for Nævnet.

Begrundelse

Kunden anmelder den 16. juni 2017, at han er kommet til skade med ryggen den 6. februar 2015.

Skaden anmeldes også til Arbejdsskadeforsikringen, som han ligeledes har i Alm. Brand. Her har kunden i såvel EASY-anmeldelsen (AES' digitale anmeldelse) af 7. marts 2017 som i den meget detaljerede beskrivelse af ulykken, han har sendt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 18. august 2017 (og genfremsendt den 25. september 2017) anført, at skadedato skulle være den 11. februar 2015.

Kundens advokat retter i sin henvendelse den 5. marts 2019 skadedatoen til den 7. januar 2015. Der er således oplyst tre forskellige skadedatoer.

Første henvendelse til behandler er den 17. februar 2015. I den forbindelse er der ikke oplysninger om en arbejdsskade eller om, hvordan skaden ivotrigt skulle være opstået. Der er alene oplyst, at rygsmerterne er gradvist tiltaget igennem en måned og at der har været tidligere tilfælde. Hvis skadedatoen er den 7. januar 2015 – som oplyst af advokaten – så er der først søgt 'læge' halvanden måned efter skaden. Det betyder så, at der hverken er lægelig dokumentation for straks-symptomer eller for skaden i ivotrigt.

Det fremgår af scanningsbeskrivelserne fra henholdsvis 20. august 2015 og 31. januar, at der ses spondyloseforandringer (slitage i skiverne mellem hvirvlerne og selve hvirvlerne) og discusdegeneration på multiple niveauer. I tilknytning til disse fund er der ligeledes konstateret to små prolapper.

Discusprolapper er en naturlig konsekvens af den almindelige degenerering, der finder sted med alderen. Derfor ses de ofte selv ved mindre belastninger. Omvendt ses traumatiske prolapper me-

get sjældent i en normal rask ryg og kun i forbindelse med meget voldsomme påvirkninger (fald fra stor højde og færdselsuheld med høj fart). I nærværende tilfælde er skaden – både til ulykkesforsikringen og arbejdsskaden – oplyst som en følge af et løft på 5 - 10 liter, hvilket i runde tal må være nogenlunde det samme i kilo.

Kunden har i sin klage til nævnet ændret dette til ca. 20 kilo. Det skal i den forbindelse tilføjes, at kunden i et spørgeskema har angivet målene på beholderen (gastrobakken) til 30 x 45 x 10 cm. Hvis beholderen er fyldt op til kanten, giver det et volumen på 13,5 liter. De oprindeligt oplyste 5 - 10 liter passer derfor fint med den pågældende beholder.

Et normalt løft på max. 12 kilo er ikke egnet til af udløse en prolaps i en normal rask ryg. Vi fastholder derfor, at det er kundens massive forudbestående degenerative - og spondyloseforandringer, der er årsagen til kundens rygproblemer i dag. Forværring af forudbestående skade/sygdom er direkte undtaget i betingelsernes punkt 2.1.1.2. og 2.1.1.3. uanset om de har været symptomgivende forud for skaden eller ej.

Som nævnt tidligere, så er skaden ligeledes anmeldt til arbejdsskadeforsikringen. Foreløbig status er her, at AES har afvist med henvisning til, at skaden ikke er tilstrækkeligt dokumenteret i de lægelige oplysninger. Kunden har anket afgørelsen til Ankestyrelsen.

Konklusion

Som sagen er belyst i de lægelige oplysninger, så er der efter de normale retningslinjer hverken dokumentation for skaden eller strakssymptomer efter denne. Vi fastholder ligeledes, at hændelsen – som den er oplyst – ikke er egnet til at forvolde skade i en normal rask ryg, og at ryggen er i altovervejende grad må tilskrives kundes massive forudbestående rygsygdom."

Klagerens advokat har i brev af 12/7 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Alm. Brands begrundelse

Det fremgår, at Alm. Brand ikke mener, at der er dokumentation for skaden eller strakssymptomer efter denne. Det anføres ligeledes, at hændelsen ikke er egnet til at forvolde skade i en normal rask ryg, og at ryggen er i altovervejende grad må tilskrives massive forudbestående rygsygdom.

Forsikringsbetingelserne

Det fremgår af Alm. Brands forsikringsbetingelser pkt. 2.1., at forsikringen dækker ved direkte følger af ulykkestilfælde. Det fremgår af pkt. 2.1.1, at et ulykkestilfælde forstås ved en pludselig hændelse, der forårsager personskade. Derudover skal der være medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Der lægges vægt på, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

Skadestidspunktet

Alm. Brand stiller spørgsmålstegn ved selve skadestidspunktet. Desuagtet min klient i en tidligere anmeldelse fejlagtigt har angivet et forkert skadestidspunkt, fastholdes det, at skaden er sket den 7. januar 2015, hvilket også fremgår af de uploadede journaloplysninger.

Det faktum, at min klient først har søgt lægehjælp den 17. februar 2015, er ikke ensbetydende med, at skaden ikke er sket på et tidligere tidspunkt. Min klient, som aldrig tidligere har haft rygli-

delser, havde troet, at de pludseligt opståede smerter ville gå over af sig selv. Først da han efter et stykke tid kunne konstatere, at dette ikke var tilfældet, søgte han lægehjælp.

Det fremgår af kiropraktors journal dateret 17. februar 2015, at der over en måned er oplevet tiltagende smerter i lænden, balle og ben. Henset til at skaden skete den 7. januar 2015, er det korrekt, når skadelidte har oplyst, at smerterne er tiltaget i perioden fra ulykkestidspunktet og frem til besøget hos kiropraktor. Det faktum, at der ikke i journalen er anført, at smerterne hidrøre fra en konkret hændelse, bør ikke komme min klient til skade. Det er ikke usædvanligt forekommende, at journaloplysninger er mangelfuldt udfyldt.

Uddybning af hændelsen

Skadelidte udsat for en hændelse, hvor han under sit arbejde som ... fik pludselige og voldsomme smerter i ryggen (lænden). Hændelsen skete ved, at skadelidte skulle flytte en gastrobakke (egenvægt ca. 2,5 kg.) med sovsefond (der senere er målt til at veje ca. 18-19 liter.) i alt ca. 20,5 kg. – fra komfur til ovn. Under denne manøvre skvulpede der fond ud over gastrobakken og ned på gulvet, og da fonden var på kogepunktet, forsøgte skadelidte at undgå skoldning ved at holde gastrobakken ud fra kroppen i strakt arm. Da gulvet var nu glat på grund af den spildte fond, var skadelidte ved at miste balancen, og da han stod skævt ud fra ovnen (der er i 90 cm. højde), opstod der et skævt vrid i ryggen, og der opstod med det samme smerter i lænden med udstråling til baller og ben, hvilke smerter efterfølgende har taget til.

En kollega til skadelidte, der var til stede i køkkenet, stod med ryggen til skadelidte under selve ulykken men vendte sig straks, da skadelidte kom med et voldsomt smerteudbrud. Dette smerteudbrud kunne høres helt ind i cafeen og medførte, at en gæst derfra kom tililende. Begge vidner hjalp skadelidte op og ud af køkkenet for derefter at køre ham hjem. Disse vil således kunne dokumentere såvel selve hændelsen som skadestidspunktet.

Bemærkninger vedrørende de lægelige oplysninger:

Alm. Brand bestrider, at hændelsen er eget til at forvolde skade i en normal rask ryg. Det fremgår imidlertid, at der er konstateret prolaps. Alm. Brand oplyser, at traumatiske prolaps er sædvanligvis kun ses ved meget voldsomme påvirkninger. Den meget pludselige bevægelse, min klient foretog med en meget tung vægt i strakt arm, er at sidestille med en voldsom påvirkning. Det faktum, at gastrobakken er holdt i strakt arm har også forøget belastningen yderligere.

Forudbestående lidelse:

Det bestrides, at skadelidte tidligere har haft gener fra lænden eller udstråling af smerter til baller eller ben. Dette bekræftes af egen læge ..., der bevidner, at skadelidte har været patient siden 15. november 2005 og ikke har været set i klinikken med rygsymptomer før den 7. april 2015, jf. vedhæftede erklæring.

Skadelidte oplyste kiropraktor om, at han havde været udsat for en ulykke på sin arbejdsplads, den 7. januar 2015. Det faktum, at kiropraktor ikke har ført journalnotat på dette, bør ikke komme skadelidte til skade.

I tvivlstilfælde bør der derfor vurderes ud fra, hvorvidt det er sandsynligt at skadelidte kan komme ud for denne hændelse på sin arbejdsplads, og hvorvidt hændelsen er egnet til at forårsage skaden.

Ankenævnet for Forsikring

5.

93787

Konklusion:

Det fastholdes, at hændelsen den 5. januar 2015, hvor skadelidte kom til skade med en en tung gastrobakke på et glat gulv har forvoldt en skade i en min klients ellers normalt raske ryg.

Alm. Brand afviser at der har været tale om et traume ud fra kiropraktors journal. Vi skal her hen-vise til både den indsendte anmeldelse og de to vidneudsagn der bekræfter hændelsen, og med direkte voldsomme lænderyg smerter og med udstråling til balle/ ben.

Det bestrides, at skadelidte forud for hændelsen har haft symptomer i lænden, og at det ikke er muligt at konstatere, hvorvidt skaderamte uden hændelsen ville have udviklet symptomer i nær tilknytning dertil.

Med henvisning til ovenstående oplysninger ses forsikringsbetingelsernes pkt. 2.1 og 2.1.1 at være opfyldt.

På denne baggrund skal jeg venligst anmode om, at min klient tilkendes erstatning fra sin ulykkes-forsikring."

Selskabet har i brev af 12/8 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget advokatens supplerende bemærkninger.

I den forbindelse skal vi henvise til supplerende spørgeskema underskrevet af kunden den 30. maj 2017 (filen er lagt op under 'Suppl. spm. i arbejdsskaden fra den 17. maj 2017'), hvor vægten er angivet til 5-10 kilo og hvor målene på gastrobakken meget præcist er angivet.

Desuden er der svaret klart nej til, at skaden er opstået under akavede arbejdsforhold.

Vi er således ikke enige i advokatens betragtninger og fastholder, at hændelsen ikke er egnet til at forvolde skade i en normal rask ryg og at der samlet set ikke er dokumenteret årsagssammen-hæng mellem den anmeldte hændelse og kundens ryggener.

I vores svar fra den 18. juni 2019 oplyste vi, at kunden havde anket AES' afgørelse til Ankestyrelsen. De har nu givet kunden afslag på anken og begrundet det med, at der ikke er årsagssammen-hæng mellem ryggenerne og den anmeldte hændelse."

Klagerens advokat har i brev af 6/9 2019 til nævnet bl.a. anført:

"I ovennævnte sag kan det være på sin plads afslutningsvist at opsummere sagens faktiske forhold, idet Klager grundlæggende er af den opfattelse, at Selskabet forsøger at undsige sig Selskabets ansvar i anledning af den skade Klager pådrog sig den 7. januar 2015.

Sagens faktiske omstændigheder er som tidligere beskrevet, at Klager pådrog sig en skade i forbindelse med udførelsen af sit arbejde den 7. januar 2015. Det er korrekt at Klager oprindeligt angiver et forkert skadestidspunkt, hvilket hænger sammen med at anmeldelsen sker telefonisk efter ca. 2 år (jf. også Selskabets skrivelse af 18. juni 2019) og i øvrigt samtidig med at Klager telefo-

nisk oplyser ikke at være helt sikker på tidspunktet, men Klager husker dog at denne i februar måned 2015 var hos kiropraktor.

Hvis Ankenævnet vil tillægge den erkendte fejl i forhold til angivelsen af skadestidspunktet afgørende betydning, må dette noteres, men for det tilfælde skylder Ankenævnet at redegøre for relevansen af om skadestidspunktet er 7. januar 2015 eller et andet tidspunkt. Klagers beskrivelse af forløbet omkring skaden illustrerer en dækningsberettiget skade, uafhængigt af tidspunktet.

Beskrivelsen af forløbet omkring skadestidspunktet og selve skaden er i øvrigt understøttet af Klagers kollegas redegørelse, af redegørelse fra stamkunde og af de lægefaglige oplysninger i sagen, bl.a. kiropraktorjournalen der den 17. februar 2015 angiver at smerterne som følge af skaden har stået på i 1 måned. Kiropraktorjournalen er den lægelige oplysning der ligger nærmest skadestidspunktet og må derfor tillægges afgørende betydning.

Det er noteret at Selskabet fastholder at beskrivelsen af skadesforløbet ikke omhandler forhold egnet til den skete skade. Det må lægges til grund at der er enighed om at der rent faktisk er sket en dækningsberettiget skade, men at der bestrides årsagssammenhæng. Begrundelsen fra Selskabets side herom er, at 'hændelsen ikke er egnet til at forvolde skade i en normal rask ryg', hvilket postulat dog ikke underbygges af nogle lægelige oplysninger i sagen, tværtimod foreligger der erklæring fra egen læge der bekræfter at Klager ikke har henvendt sig til læge vedrørende sin ryg.

Afslutningsvist skal det konkluderende slås fast,

at Klager pådrog sig en dækningsberettiget skade den 7. januar 2015, jf. redegørelse fra kollega og redegørelse fra stamkunde, og jf. oplysninger fra kiropraktor;

at Klager ikke tidligere havde haft skader eller anden svækkelse af ryggen;

at der, uafhængigt af hvorvidt Selskabet mener hændelsen er egnet til at forvolde skade, rent faktisk er sket skade; og

at der intet materiale i sagen er der ikke understøtter det forløb Klager har beskrevet og at Selskabet forsøger at skabe miskredit om Klagers oplysninger, grundet i at Klager telefonisk mere end 2 år senere ikke husker skadesdatoen korrekt.

Sagen er – kort fortalt – at Klager i mange år har arbejdet som ... og altid har holdt sig i god form gennem træning. I forbindelse med hændelsen den 7. januar 2015, hvor han i forbindelse med løft af en gastrobakke fik et vrid i ryggen, der med det samme medførte store smerter i lænden, ballerne og benet. De smerter er heldigvis i bedring, men Klager oplever stadig smerter, og ønsker blot at få dækning for den skete skade under den forsikring han i mange, mange år troligt har betalt til for dækning i tilfælde af den pludselige hændelse der har medført personskaade på Klager."

Selskabet har i brev af 27/9 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget advokatens supplerende bemærkninger fra den 6. september 2019.

Selvom der ikke er meget nyt, så finder vi dog anledning til at præcisere sagens genstand yderligere.

I den forbindelse skal vi endnu en gang henvise til det at kunden underskrevne spørgeskema fra den 30. maj 2017, hvor vægten angives til 5-10 kilo og hvor der svares nej til, at løftet er akavet. Hvis man supplerende ser på de angivne mål på gastrobakken, så vil et løft ikke kræve nogen nævneværdig rækkeafstand (løft ud fra kroppen).

Vi skal herefter henvise til AES' Praksisbeskrivelse af ryg- og nakkeskader, hvor det på side 8 fremgår:

'Normalt kan vi ikke anerkende prolapser, der er opstået efter løft under omkring 10 kg, selvom der har været flere belastningsfaktorer til stede i kombination. Da vil byrden være for lille til, at det kan sandsynliggøres, at der er årsagssammenhæng, uanset at der er flere belastningsfaktorer.'

Tabellen side 9 tilsige ligeledes, at det er mindre sandsynligt at en prolaps kan tilskrives en konkret belastning, når der er tale om:

'Akavet løft af byrde på mindre end 20 kg med vrid i lænden og med lang rækkeafstand.'

Med en vægt på halvdelen af det angivne, et ikke akavet løft og en lille rækkeafstand, så må det med al rimelighed kunne antages, at krydset svarende til den anmeldte hændelse skulle sættes i kolonnen 'Ikke sandsynligt'.

Sammenfattende kan det herefter konkluderes,
at Kunden ikke har været udsat for en dækningsberettiget hændelse jf. AES' praksisbeskrivelse

at Kundens ryg forud for hændelsen var stærkt svækket på grund af massive degenerative forandringer

at At der alene er tale om en ubetydelig belastning, der har gjort kundens forudbestående rygsygdom symptomgivende

at Vi alene har afgjort sagen på kundens egne primære oplysninger og AES' praksis på området

Afsluttende skal det tilføjes, at 25 % af den danske befolkning har prolapser, som ikke giver nævneværdige symptomer. Disse går oftest i sig selv efter ca. tre måneder. At kunden - på trods af den lille belastning - diagnosticeres med prolapser er således ikke usædvanligt henset til de massive forudbestående degenerative forandringer.

Vi finder herefter, at sagen kan afgøres på det foreliggende."

I breve af 6/9 2019 og 14/11 2019 er parterne kommet med yderligere bemærkninger til sagen, som er forelagt for nævnet.

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af journalnotat af 17/2 2015 fra kiropraktor fremgår bl.a.:

"ANAMNESE:

Primært problem: smerter lænd – hø. gult.
Smerter hø. ben og underben.

Varighed: 1 md – gradvis tiltagende

Tidligere tilfælde: Ja!

Tidl. beh.: øvelser

...

RØNTGEN:

Beskrivelse: L: naturlig kurve; afsmaln. iv. L1 & antydet iv. L5;
lette randreaktioner på alle niveauer
sin.konv. tors. L2-5; SI klart afbillede i.a.
bifund: akyfosis T9-T12

RU.Dx: L: let discusdegeneration iv. L1/L2, L5/S1; spondylosis

DIAGNOSE:

Diagnose: lumbalgia/sciatica dex. - 1 md."

Af journalnotat af 7/4 2015 fra egen læge fremgår bl.a.:

"L02 Sympt/klage fra ryg

Sub.: [40'erne] mand, der fik ondt i lænden med udstråling til hø UE i forbindelse med tungt løft d. 7/1-2015. ... Har gået til kiropraktor og fys. uden effekt. Er fortsat sygemeldt. Har taget panodil, Ibuprofen og Dolol 100 mg x 4.

Obj: Udtalt ømhed svt L4 og L5. Laseque positiv ved 15 grader på hø side."

Af røntgenundersøgelse af 20/8 2015 fremgår bl.a.:

"Beskrivelse:

MR-skanning af columna lumbalis, viser at cerpushøjderne er bevaret. Der er afsmalnet discushøjde L2 med Schmorlske impression i de tilstødende endeplader, hvor der er fedtdegeneration i. Der er samtidig ret udtalte randudbygninger på for- og bagside af corpus. Randudbygningerne ligger i spinalkanalen lige ud for conus, men der ser umiddelbart ud til at være god plads til conus. Ingen signalforandringer for conus. Der er også discusdegeneration sv.t. 3., 4. og 5. lumbale iv.rum.

1. lumbale iv.rum: viser randudbygninger med randudtrækning i discus, facetledsartrose og let facetledshypertrofi. Der er dog bevaret plads i spinalkanalen og i begge foraminae.

3. lumbale iv.rum: viser let bred pratrusion og facetledsartrose, men bevarede pladsforhold.

4. lumbale iv.rum: viser bred pratrusion med lille hø.sidig paramedian prolaps med antydet afklemning af hø. reces. Trods let facetledsartrose er der bevaret plads i spinalkanal og neuroforaminae.

5. lumbale iv.rum: viser let bred pratrusion med en lille median/ve.sidig paramedian prolaps, som nok også fylder lidt i ve. neuroforamen. Der er ingen egentlig recesstenose eller spinalstenose, men ve. neuroforamen er antydet snæver.

RD:

discusdegeneration og spondylose columna lumbalis

prolapsus disci intervertebralis L4 - hø.sidig paramedian
prolapsus disci intervertebralis L5 - median/ve.sidig."

Af røntgenundersøgelse af 31/1 2017 fremgår bl.a.:

"Beskrivelse:

MR-skanning af columna lumbalis, sml. med us. fra 20.8.15, viser at der er 5 frie lumbale hvirvler og at columna er fremstillet fra th.12 til og med 3. sakralsegment.

Der er bevaret højde af samtlige hvirvelcorpora. Der er impression i dækpladerne på L1/2 niveau med omkringliggende fedtdegeneration. Der er stationære randudbygninger, cirkumferent på dette niveau på både for- og bagsiden af corpus, som skønnes stationære siden sidst. Der er derudover spondyloseforandringer på L3/4 og L5/S1 niveauer. Der ses degeneration af 1., 3., 4. og 5. lumbale diset, som ses med nedsat væskesignal på den T2-vægtede sekvens. Forandringerne dog mest udtalt sv.t. 1. lumbale discus samt 5. lumbale discus som begge er højdereduceret. Distale del af medulla er medskannet og fremtræder normal. Conus ligger udfor L1. Stationære randudbygninger med udtræk af discus og indtryk af median HIZ-læsion, som også skønnes stationær. Der er dog væske mellem filamenterne og således ingen spinalkanalstenose her. Nerverødderne fritliggende og der er facetledshypertrofi med effusion i begge facetled.

2. lumbale discus er ikke skannet aksialt, men bedømt ud fra de sagittale T2-vægtede sekvenser er denne normal.

L3/4: stationære cirkumferent protrusion, men normale pladsforhold i spinalkanalen. Normale recesser samt fritliggende nerverødder. Der ses bilat. facetledseffusion, som er udtryk for degeneration.

L4/5: viser som tidligere cirkumferent protrusion og en lille hø.sidig, bredbaset paramedian prolaps, som komprimerer diskret hø. reces. Forandringerne fuldkomne stationære i forhold til sidst. Ve. reces er normal og begge L4-rødder er fritliggende.

Der er bevaret, normale pladsforhold i spinalkanalen. Der er disket hø.sidig facetledseffusion.

L5/S1: median, bredbaset cirkumferent protrusion, som er fuldkommen stationær i forhold til tidligere skanning. Protrusionen tangerer ve.5. rod og dette fund er også stationært. Normale pladsforhold i spinalkanalen og uændret fra tidligere let snævre pladsforhold til ve. 5 rod i forhold til den hø.sidig. Fritliggende S1-rødder bilat.

Konklusion: spondyloseforandringer samt discusdegeneration på multiple niveauer stationære forandringer sv.t. 4. og 5. lumbale disci samt sv.t. 1. lumbale discus ingen progression af forandringerne siden sidst, se tekst"

Af supplerende spørgeskema af 30/5 2017 i arbejdsskaden fremgår bl.a.:

"3. Var arbejdsforholdene under forløbet akavede?

Nej

4. Hvis du kom til skade ved et løft.

a. Hvad vejede den byrde du løftede?

5-10 kg.

b. Beskriv byrden (størrelse, form osv.)?

Firkantet metalbeholder, 30x45x10 cm."

Ankenævnet for Forsikring

10.

93787

Af vidneerklæring af 19/12 2017 fra kollega fremgår bl.a.:

"Jeg stod i køkkenet da [klageren] onsdag den 7 januar 2015 kom til skade. Jeg husker datoen ret nøjagtigt. fordi jeg den dag var ved at planlægge, at besøge min [barn] i [udland]. ... Jeg kunne derfor ringe til hende fra mit arbejde, hvor jeg i telefonen fortalte hende at [klageren] var kommet til skade med ryggen. Hun blev ret ked af det, fordi hun holder meget af [klageren].

På dagen for skaden kom jeg ud i køkkenet for at hente en bestilling. Da jeg kommer ud i køkkenet ser jeg at [klageren] er ved at flytte en gastrobakke. Jeg står med siden til ham og da hører jeg at [klageren] pludselig råber 'for helvede'. Jeg vender mig mod ham og ser ham stå underlig foroverbøjet og at der ligger fond fra gastrobakken på gulvet. Jeg spurgte ham om han havde brændt sig og var okej, men fik ikke noget andet svar end 'det gør ondt'. Vores stamgæst [bekendt] der havde hørt [klagerens] brøl fra [cafeen] kom ud i køkkenet og sammen hjalp vi [klageren] ind i baglokalet på en stol. Han havde mange smerter i ryggen og kunne ikke rette ryggen ud. Efter noget tid hjalp [bekendt] og jeg [klageren] ud i [bekendts] bil og [bekendt] kørte ham hjem. Jeg har efterfølgende oplevet at [klageren] dagligt har ondt i ryggen og ned i benet - noget som han ikke havde før den hændelse i januar 2015."

Af vidneerklæring af 21/12 2017 fra bekendt fremgår bl.a.:

"Vedrørende onsdag d. 7/1-15

Jeg er stamgæst på [cafe] og sad med min te og avisen, da det pludselig lød som køkkenet væltede i et hyl og råb. Så jeg løb selvfølgelig ud i køkkenet. Der lå [klageren] på knæ og lænede sig op ad køledisken, og lignede noget der var løgn, så ondt kunne man se at gjorde. Jeg fik sammen med [klagerens kollega] der var i køkkenet hjulpet ham op og fik ham slæbt ind og sidde på en stol i [cafeens] baglokale foran køkkenet. [Klageren] fortalte mig, at han havde været i gang med, at sætte en bradepande med sovs i ovnen og var ved at tage den og lavede så noget vrid med sin ryg for ikke at tage sovsen. Da han ikke fik det bedre, tværtimod og dårligt kunne bevæge sig, tilbød jeg at køre ham hjem, for det var han selvfølgelig slet ikke i stand til selv. Så omkring ved 17 tiden, for jeg skulle hjem til ... bagefter, hentede jeg min bil og kørte ind i gården til køkkenets bagdør. Jeg fik sammen med [klagerens kollega] hjulpet ham ud i bilen, løftede hans ben ind og fik lagt sædet tilbage. Hjemme hos ham i [by] fik jeg med hjælp fra hans kone bakset ham ind på deres sofa. Og han har mildest talt døjet med sin ryg lige siden. Jeg kan endvidere efter, at have tjekket min rejsekalender bekræfte, at ovenstående hændelse fandt sted onsdag d. 7. januar 2015."

Af vidneerklæring af 21/12 2017 fra klagerens hustru fremgår bl.a.:

"Vedr. Onsdag d. 7. januar 2015

Undertegnede kan hermed bevidne at min ægtefælle [klageren] d. 7/1- 2015 om eftermiddagen blev kørt hjem til vores bopæl af [bekendt] efter en hændelse i køkkenet på hans arbejdsplads som havde givet ham voldsomme smerter i ryggen. Jeg fik ved [bekendts] hjælp, hjulpet [klageren] ind på sofaen. Vi troede der var tale om et alvorligt hold i ryggen som med nogle dages hvile ville mindskes eller forsvinde igen."

Af brev af 6/11 2018 fra kiropraktor til selskabet fremgår bl.a.:

"Af vedlagte journalkopi fremgår, at [klageren] henvendte sig her på klinikken den 17. februar 2015 med klager over smerter i lænden, højre balle samt ned i højre lår og underben. Smerterne havde været 1 måned — gradvist tiltagende. Patellar refleks var på hø. ben svækket, mens achilles- og hasereflekser var egale og normale. Røntgenundersøgelse samme dag viste alderssvarende degenerative forandringer. Øvrige undersøgelse viste dysfunktion ved Th.9 samt L4. Jeg har siden ændret behandlingen fra L4 til L5

Jeg har behandlet [klageren] i alt 16 gange i perioden 17.2. til 20.4 med svingende resultat. Ved første behandling var der god effekt, men [klageren] oplevede tilbagefald ved hårdt arbejde hen over en weekend. Siden var det meget svingende — blev bedre efter behandling, men holdt ikke ret længe — han tog næppe tilstrækkeligt hensyn til ryggen."

Af erklæring af 4/2 2019 fra egen læge fremgår bl.a.:

"[Klageren] har er ikke set i vores klinik med klager fra ryggen før 7/4-15, hvor vi ser ham første gang med dette problem.
Han har været i vores klinik fra den 15/11-05."

Af afgørelse fra Ankestyrelsen af 17/6 2019 i arbejdsskadesagen fremgår bl.a.:

"Begrundelsen for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at du ikke opfylder betingelserne for dispensation fra anmeldelsesfristen.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at det ikke er dokumenteret, at der er årsagssammenhæng mellem dine gener og den anmeldte skade.

Der er i sagen divergerende oplysninger i forhold til skadedatoen.

I anmeldelsen indsendt den 7. marts 2017, dit svar på spørgeskema september 2017 og i lægeerklæring I af 30. maj 2017 er skadedatoen angivet som den 11. februar 2015.

Du har efterfølgende i klagen anført, at skadedatoen er den 7. januar 2015. Du har beskrevet, at du ikke var udsat for nogen hændelse den 11. februar 2015, men det var der du fik voldsomme smerter. Selve skaden skete den 7. januar 2015.

Du har oplyst, at du var ved at forberede mad til aftenens rykind. Du skulle flytte en bakke over i ovnen til ovnrillen, der var cirka 55 cm høj til videre færdiggørelse. Bakken var næsten fyldt og den kunne indeholde 20 liter.

Du løftede den op og ud over komfuret og skulle her gå lidt tilbage og svingede mod højre for at komme over til ovnen. Da du svingede mod højre skulpede der fond ud på gulvet, der bredte sig i retning mod ovnen. For at undgå at blive ramt af fonden og for at undgå forbrænding holdt du bakken væk fra dig selv i udstrakte arme.

Du bøjede dig fremover og skråt nedad mod ovnen. Gulvet var glat, og du var ved at miste balancen. Da du stod skævt ud for ovnen, fik du et vrid i ryggen mod højre, mens du fik bakken på plads i ovnen.

I journalnotat af 17. februar 2015 fra din kiropraktor er det anført, at årsagen til behandling er dine lændegener, som har stået på i en måned. Gradvis tiltagende. Der er ikke beskrevet nogen hændelse/skade som følge af arbejdet eller arbejdets forhold. I notat af 19. februar 2015 er din tilstand beskrevet som meget bedre. I notat af 23. februar 2015 er der beskrevet recidiv, da du har arbejdet hårdt i weekenden.

I journalnotat af 7. april 2015 fra din egen læge er det beskrevet, at du fik smerter i lænden med udstråling til højre ben i forbindelse med tungt løft den 7. januar 2015

Du har vedlagt vidneudsagn fra en kollega, stamgæst og din hustru.

Derudover fremgår det, at der er konstateret ganske udbredte forandringer i hele lænderyggen med degenerative forandringer.

På baggrund af en samlet konkret vurdering af sagens oplysninger vurderer vi, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem dine gener og den anmeldte skade. Der er i journalmateriale intet anført om nogen skade, før den 7. april 2015 hvor egen læge informeres om, at der har været foretaget tunge løft 3 måneder tidligere. Derudover er der konstateret ganske udbredte forandringer i hele lænderyggen med degenerative forandringer, som oftest ses at blive symptomgivende og forværret i perioder. Vi vurderer således, at det ikke er overvejende sandsynligt, at der er årsagssammenhæng mellem dine gener og den anmeldte skade."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen dækker

2.1. Direkte følger af ulykkestilfælde

2.1.1.

Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

Forsikringen dækker ikke

2.1. Sygdom m.m.

2.1.1.1. Sygdom

Ulykkestilfælde, der skyldes sygdom.

2.1.1.2.

Sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.

2.1.1.3.

Forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

Nævnet udtaler:

Klageren, der er født i 1960'erne, har den 16/6 2017 anmeldt til selskabet, at han den 7/1 2015 i forbindelse med løft af en gastrobakke fik et vrid i ryggen, der med det samme medførte store smerter i lænden, ballerne og ben. Han kræver anerkendelse af, at hændelsen den 7/1 2015 er en ulykke og tilkendelse af erstatning. Klageren har blandt andet anført, at han fejlagtigt angav et forkert skadestidspunkt, og at skaden skete den 7/1 2015, hvilket også fremgår af journaloplysningerne. Han har også anført, at han troede, at smerterne ville gå over af sig selv, og at han først søgte lægehjælp den 17/2 2015, men at dette ikke er ensbetydende med, at skaden ikke skete på et tidligere tidspunkt. Han har endvidere anført, at det ikke er usædvanligt forekommende, at journaloplysninger er mangelfuldt udfyldt. Han mener, at den meget pludselige bevægelse med en meget tung vægt i strakt arm, kan sidestilles med en voldsom påvirkning, og han har anført, at gastrobakken på ca. 20 kg. var holdt i strakt arm, der forøgede belastningen yderligere, og at han aldrig tidligere har haft ryglidelser.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at der i de lægelige oplysninger ikke er dokumentation for skaden eller strakssymptomer efter denne, at hændelsen – som den er oplyst – ikke er egnet til at forvolde skade i en normal rask ryg, og at ryggene i altovervejende grad må tilskrives klagerens massive forudbestående rygsygdom. Selskabet har anført, at klageren telefonisk anmeldte, at han den 6/2 2015 havde pådraget sig en diskusprolaps i forbindelse med, at han forløftede sig på en gryde med 5-10 liter, og at klageren i arbejdsskadesagen har angivet den 11/2 2015 som skadedato og senere ændret skadedatoen til den 7/1 2015, og at der således er oplyst tre forskellige skadedatoer. Selskabet har også anført, at klageren i sin klage til nævnet har ændret vægten til ca. 20 kg. Selskabet har endvidere anført, at forværring af forudbestående skade/sygdom er direkte undtaget i betingelsernes punkt 2.1.1.2. og 2.1.1.3. uanset om de har været symptomgivende forud for skaden eller ej.

Ankenævnet for Forsikring

14.

93787

Nævnet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige regler er den, der rejser et krav, som skal bevise kravets rigtighed og størrelse.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde méngodtgørelse i anledning af det anmeldte ulykkestilfælde under henvisning til, at forsikringen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.2 og 2.1.1.3, ikke dækker "sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde", og "forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom."

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af journalnotat af 17/2 2015 fra klagerens kiropraktor fremgår, at klageren havde smerter i lænden og højre ben, som havde stået på i en måned og var gradvis tiltagende, at der havde været tidligere tilfælde, der var behandlet med øvelser, og at der ikke er noteret oplysninger om en konkret hændelse, som årsag til klagerens gener. Nævnet har også lagt vægt på, at det af brev af 6/11 2018 fra kiropraktor til selskabet fremgår, at røntgenundersøgelse af 17/2 2015 viste alderssvarende degenerative forandringer, og at det af røntgenundersøgelser af 20/8 2015 og 31/1 2017 fremgår, at klageren havde spondyloseforandringer samt discusdegeneration på multiple niveauer.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det først af journalnotat af 7/4 2015 fra egen læge fremgår, at klageren fik ondt i lænden med udstråling til højre ben i forbindelse med et tungt løft d. 7/1 2015.

Nævnet har tillige lagt vægt på, at Ankestyrelsen i sin afgørelse i arbejdsskadesagen af 17/6 2019 har vurderet, at der ikke er dokumenteret årsagssammenhæng mellem klagerens gener og den anmeldte skade.

Det, som klageren i øvrigt har anført, herunder vidneudsagnene fra 2017, kan ikke føre til andet resultat.

Ankenævnet *for* Forsikring

15.

93787

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings